

ת"פ 24766/08/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 24766-08-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
ע"י שלוחת התביעות גליל	המאשימה
	נגד
פלוני	הנאשם
ע"י ב"כ עוה"ד חאתם סעב	

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני.

הנאשם הורשע בשתי עבירות איומים- עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש- עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי העובדות המוארות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, במשך מספר חודשים הביע הנאשם את חוסר שביעות רצונו מהתנהלותה של המתלוננת, אחותו. יומיים לפני ה- 31.7.22, המתלוננת והוריה, עזבו את ביתם ונסעו לבית אחותה בכפר אחר, עקב חשש מן הנאשם. לאחר מכן, הנאשם שלח הודעות קוליות מן הטלפון שברשותו לטלפון של אמו ובהן איומים בפגיעה באחותו-

"אני רוצה את ז' אני רוצה לחנך אותה, אם את ואבא עוד פעם מתעניינים אני אדורך לכם על הפרצוף"

"את אמא? את בת אל חראם, איזו אמא את? אמא שמרחמת על הבת שלה מגנה עליה מקווה שאקבור אותך היום בעזרת השם."

"תרחמי על הבת שלך יא שחקנית, בת של דיברה והדודים שלה שמעו אותה, נשבע בקוראן, עכשיו אני מגיע."

"הלוואי שתתהפכי ואני אקבור אותך, עכשיו אני בא לכפר כנא."

"מבטיח לך יא שרמוטה, מבטיח לך אני אזיין אותך ואת אמא שלי, תחכו."

כתב האישום מוסיף ומתאר כי ביום 31.7.22 בשעות הלילה, הגיע הנאשם למקום הימצאם של בני המשפחה ודרש

לדבר עם המתלוננת. משחששו לשלומה ניגש האב יחד עם המתלוננת על מנת שתשוחח עמו. במהלך השיחה, התנפל הנאשם על המתלוננת והכה בה מכת אגרוף באפה ובעינה ודם ניגר מאפה. למתלוננת נגרם שטף דם סביב עינה הימנית.

ממשמע הנאשם כי הוזמנה משטרה, איים על האב ועל המתלוננת כשאמר "אני אחזור וארה בכולם. הנאשם עזב את המקום והמשיך לאיים על אמו בהודעות קוליות לטלפון הנייד שלה-

"הזמנת לי משטרה יבנת אל חראם, מתלוננת עלי, רוצה שבת שלך... תתלונני, תתלונני עלי אני לא אכפת לי מהמשטרה."

"אני לא מציע לך לחזור הביתה, הצעה ממני לא לחזור הביתה, כי עכשיו יתחיל הבלגאן ברצינות."

"תעני יא ג'וק ג'וק תגיד לאשתך שלא תשתולל אם אתה גבר, אשתך לא אומרת שהיא רוצה משטרה ומהסיפורים האלה אתה לא יצאת גבר, אני אחנך אותכם."

3. מעשי הנאשם פוגעים בערכים המוגנים של זכות האדם להגנה על חייו, על שלימות גופו, בטחונו וחירותו. הזכות לחיים בשלווה בלא מורא ופחד. זכות זו מועצמת בתוך הבית והמשפחה, שם זכותו של האדם מוגברת לחיות בשקט ובשלווה בביתו ומבצרו. ערכים אלו הנם מנשמת אפה של חברה מתוקנת המקדשת את ערך החיים וכבוד האדם.

4. לא אחת עמדו בתי המשפט על מגמת הענישה המחמירה בה יש לנקוט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית- המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן [פורסם בנבו], 7.2.2005), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"

5. חומרה יתרה וצורך ממשי בהרתעה מייחס בית המשפט לעבירות אלימות על רקע "כבוד המשפחה" מקרים בהם בן משפחה חש כי זכותו וחובתו לנהל את אורח חייו בנות המשפחה ולהענישן אם סטו מן הדרך הראויה בעיניו.

בע"פ 5908/15 מ"י נ. עומר פלאח (מיום 4.2.16 נפסק-

"...מדיניותו הברורה של בית משפט זה הי להוקיע תופעה של גברים הנוהגים באלימות כלפי נשותיהם או קרובות משפחתם על רקע מה שנתפס כ"כבוד המשפחה" ולנקוט ענישה מחמירה במקרים אלה (ע"פ 4178/10 פרג' נ. מ"י (פורסם בנבו)(19.8.19) ע"פ 5459/12 אבו טיר נ. מ"י (פורסם בנבו)(16.6.15). אף במקרה לפנינו יש להבטיח כי חומרת העונש תשקף את הסלידה ממעשים שנעשים על רקע זה ואת חומרתם."

6. הנאשם איים על אמו בפגיעה באחותו והפר צווי בסיסי וערך מוגן שהוא יסוד בחברה על כל גווניה של כיבוד אב ואם.

7. למעשיו של הנאשם קדם תכנון גם אם קצר טווח. הנאשם זרע פחד בלב בני המשפחה, המתלוננת וההורים, עד כי עזבו את ביתם ועברו למקום אחר. גם במקומם זה המשיך להפחידם ואיים בהודעות קוליות על אמו בפגיעה בה ובאחותו.

8. מעשיו של הנאשם לא נותרו בגדרן של מילים מטילות פחד בלבד, אלא הנאשם עבר למעשים והגיע לבית אליו נסו בני המשפחה וניצל את שיחתו עם המתלוננת ותקפה עד כדי גרימת חבלה ממשית. נוכחותו של האב לא הרתיעה אותו מן המעשה. כאשר הבין כיה וזמנה משטרה נס מהמקום והמשיך באיומיו בהודעות טלפוניות לאמו.

9. תוכן איומיו של הנאשם מלמד על רצונו לשלוט באופן התנהלותה של אחותו, תוך הבעת עמדה כאילו קנויה לו זכות להחליט כיצד אחותו תנהג בחייה שלה.

10. מעשיו גרמו לפגיעה גופנית כמתואר בכתב האישום- שטף דם סביב עינה של המתלוננת ודם ניגר מאפה. ראה תמונות ת/2. כמו כן ניכר כי זרעו פחד.

11. המאשימה עותרת למתחם ענישה הכולל מאסר שבין 10 ל-18 חודשים בפועל. הסנגור טוען כי יש לבכר את האפיק השיקומי ולגזור על הנאשם עונש מאסר התואם את תקופת מעצרו שהינה כבר כחצי שנה.

שני הצדדים הפנו לפסיקה.

12. הפסיקה אליה מפנה המאשימה-

רע"פ 977/16 מוטי דין נ. מ"י כפי שגם המאשימה מציינת מודבר במספר מקרים של אלימות במשפחה במספר מועדים כאשר חלקם גרמו לחבלות. מדובר במקרה חומר מן המקרה אשר בפני. שם נקבע מתחם שבין 12 ל-36 חודשי מאסר

בפועל.

רע"פ 8884/13 אנדרי מוטיאן נ. מ"י מדובר בארבעה אישומים של תקיפה ואיומים. בית המשפט גזר 12 חודשי מאסר.
ת.פ. 55389-12-19 מדינת ישראל נ. קלק שם דובר באלימות על רקע ניסיון לקיים יחסי אישות וכן נפגעת העבירה
איבדה הכרתה מן התקיפות. באותו קמרה גזר בית המשפט 18 חודשי מאסר.
ופסיקה נוספת.

13. הסנגור מפנה לפסיקה-

ת.פ. 21485-12-19 מ"י נ. יוסף אלסן ואח' שם מדובר באלימות כלפי אחרים, שאינם בני משפחה, קטינים, מדובר
בהסדר טיעון בהסכמת שני הצדדים לאמץ המלצות של שירות המבחן. איני רואה כיצד ניתן ללמוד מאותו מקרה למקרה
אשר בפני בו אין תסקיר של שירות המבחן.

ת.פ. 25395-03-21 מ"י נ. ספדי שם בית המשפט כלל לא עשה שימוש בתיקון 113 וקבע ענישה ללא נימוקים. לפיכך,
לא ניתן ללמוד מתיק זה על מתחמי ענישה.

ת.פ. 66940-12-21 מ"י נ. חגאזי שם קבע בית המשפט מתחם ענישה המתחיל במספר חודשי עבודות שירות ועד ל 15
חודשי מאסר בפועל. המדובר באותו מקרה באלימות כלפי בת זוג כוללת חבלה של ממש ואיומים.

14. לעניות דעתי מתחם הענישה במקרה שבפני נע בין 7 ל-18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

15. הנאשם כבן 29 הודה לאחר תיקונו של כתב האישום.

16. לא נערך תסקיר בעניינו ועל אף טענות הסנגור לאפיק שיומי לא הוצגה כל תכנית שיקומית ולא הוצגה
כל ראיה להליך שיקומי. הטענה כי בני המשפחה בעלי גישה סלחנית וכי הם מבקרים אותו ומשוחים עמו, עניינה
התנהגותם של בני המשפחה ולא שינוי מהותי בנאשם עצמו המצוי מאחורי סורג ובריח.

17. הסנגור ואף הנאשם בדבריו בלית המשפט טענו כי הנאשם נעדר עבר פלילי וכלשונו "אין לי תיקים". אין
הדבר נכון. הנאשם הורשע בעבירת אלימות כשהיה בגיר צעיר מאוד, הורשע ונדון לעבודות שירות בפני מותב
זה. הרשעה זו אמורה הייתה להתיישן עוד כמה חודשים, אך טרם התיישנה.

18. הנאשם הביע חרטה וטוען כי התחרט מיד לאחר המעשים. אולם, עובדות המקרה מלמדות כי בני
המשפחה נסו מפניו לבית אחר כמה ימים לפני האירועים, ה מיד לאחר שתקף את אחותו המשיך לאיים
בהודעות טלפוניות.

19. מסכימה אני עם טענות הסנגור כי שיקום משרת את האינטרס הציבורי, אך לא מצאתי כי התרחש הליך שיקומי כלשהו. הטענות כי המעצר למד את הנאשם והרתיעו, מלמדות על יעילותה של ההרתעה במקרה זה.

20. בשים לב לכל האמור יש לקבוע לדעתי את מיקומו של הנאשם בחלק הנמוך של מתחם הענישה אך לא בתחתיתו.

21. לפיכך, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. מאסר לתקופה של 8 חודשים החל מיום מעצרו 2.8.22.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג עוון לרבות איומים, ויורשע עליה בדין.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זו עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע עליה בדין.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' שבט תשפ"ג, 31 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.